

“Цей освітній проект став для мене відкриттям. Мені навіть після цього проекту стало якось вільніше себе почувати. Я розумію, що треба напевно дати більше свободу вибору дітям, зменшити тиск.

...я навіть розумію, що дійсно ЗНО напевно що вже відійде. І буде цінитися уміння спілкуватися, приймати нестандартні креативні рішення. Суспільство має повністю змінитися тому, що цього потребує час.

...Я так розумію, що сюди доступ вільний. Ми просто чесно про нього не знали, випадково про нього взнали, але це дуже цінно.”

“Шикарні у вас були тренери, які дають супровід, дають інструмент. Тут можна отримати поштовх до того, щоб десь щось взяти. Нам трохи легше (психологам) тому, що все ж таки ми вміємо знаходити ресурс і ми маємо таку можливість, ми влаштовуємо для себе такі от зустрічі. Для вчителів теж, але чотири семінари, наприклад як у мене в школі, це малувато для них. Я їх роблю. І вони в мене і грають, і пишуть, і танцюють, і вони отримують від цього задоволення. І вони хочуть тільки в такому форматі. Я це роблю, але цього мало, розумієте. Потрібна більша спільнота тому, що їм потрібно звідкись отримувати ресурс.

Вірите, в кінці року, коли вже літній табір, вони, говорити вже інколи не хочуть. Вони втомилися. Ось така ситуація. Тобто вам велике дякую за те, що ви нам дали можливість. “

“Я почерпнула для себе, що потрібно давати дітям самостійність, давати їм можливість висловити, вислухати їх думку. І це буде плюс в нашій роботі тому, що ми, люди того покоління, коли нас вчили “вчитель повинен то, то і то”.. я вважаю більше на дітей. Вони скуті, замкнені, але мене вразило, що скільки таланту в дітей, але чомусь вони не афішують свій талант. Вони думають: “Вчителька права”. Нам треба бути мудрішими: давати більше самостійності дітям, давати їм висловитися, прислухатися до їх думки. Оце важливо.

Я попала сюди випадково, і коли я приїхала, була вражена. По-перше, самостійності дітей. Я коли пішла в їдальню, маленька дівчинка принесла мені розносик, каже “Це вам”. Мене, звичайно, це вразило. І дало можливість, насагу, що майбутнє покоління - звичайно діти. За ними майбутнє. Перебуваючи в цьому таборі, дуже велика надія в мене на майбутнє дітей. Натхнення відроджувати.”

“Мені сподобалося атмосфера психологічна комфортна, тут ми якось відпочиваємо, відпочиваємо душею. Діти, батьки, якось все це так взаємопов'язане. Так собі вільно. Подобається, що діти - вони також скрізь по локаціях задіяні. Дорослі навчаються, діти відпочивають, вони бачу такі здружені. І різноманітне. Все якось по-доброму. Щірі посмішки, всі щасливі, веселі. Все якось так дуже добре. Дуже добре. Я щаслива, що я тут.”

“Перше, що тут вразило, звичайно, атмосфера. Те, що всі зацікавлені, те, що не просто відбувається щось, що ти отримуєш тут масу позитивного досвіду. Вразило мене відношення батьків і позиція батьків. Я з цим була незнайома і чомусь вважала,

що батьки хочуть знань. Тут вперше я почула від батьків, що їх не цікавлять знання, їх цікавлять тільки емоції дитини, її стан, спокійне навчання, а не сам результат. І вперше почула від батьків про недовіру до вчителя, бо чогось я в звичайній традиційній школі вважаю, що батьки нам довіряють. Вперше почула іншу думку і певне над нею треба задуматися і певне щось потрібно змінити.

Я дуже задоволена, що сюди попала. Дуже вдячна тим, хто нам допоміг сюди прийти тому, що, навіть, побути в цій атмосфері і відчувати це все. Розумієш, що ти багато чого робиш не так, і що потрібно змінювати. Особливо відношення до дітей. Дуже хотілося б змінити.

..Мені подобається такий формат, коли тиобираєшсам собі чим ти будеш займатися. Подобається оцей період відпочинку: вчорашня зумба, вправи. Це просто класно. Я кажу до нашого психолога: "Ти мусиш нам провести такий тренінг обов'язково, для всіх, щоб всі побачили, що це треба робити".

Ще вразило, що тут багато дорослих людей, і вони запросто граються як діти. Не завжди це дорослі роблять, а тут от приємно була вражена цим."